

af Konsulenterne som Voldgiftsmænd. Og da det har været Ministeriets Princip hidtil ikke at tillade denne Virksomhed, var det netop en stærk Imødekommen fra min Side og en Imødekommen, som ikke skete uden Betænkelse, men fordi jeg gik ud fra, at man var ret enig om dette Punkt fra alle Sider; derfor gik jeg med til at tillade denne Virksomhed fra Konsulenternes Side. Nu hører jeg, at der er ret delte Meninger om, hvorvidt de bør deltage i denne Virksomhed, og det kan ikke andet end bevirke, at jeg bliver noget betænkelig ved at fravige Ministeriets hidtidige Praksis. Hvad deres Virksomhed lige over for en forbedret Staldordning angaar, er jeg enig med det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). Jeg er ikke enig med ham i Form, naar han vil smide dem ud, men i, at han har Ret til at sige: hvad har du her at gøre? Men min Tanke havde heller ikke været, at de skulde gaa rundt i Staldene og sige, saadan og saadan skulle I bære jer ad, jeg udtalte ved 1ste Behandling, at det var en Opgave, som Andelsmejerierne gennem deres Bestyrelser og dertil nedsatte Udvalg ganske naturlig maatte tage op og kunde gøre det med størst og bedst Virkning. Min Tanke med, at Konsulenterne skulde træde til her, var nærmest, at de skulde træde vejledende og hjælpende til gennem Foredrag, naar de drage rundt omkring i Landet, ved at instruere samtlige Andels-havere om, hvorledes de skulle bære sig ad, og at de skulle hjælpe disse lokale Udvalg, idet jeg ganske vist havde tænkt, at det var disse; der i Virkeligheden skulde faa Befolkningen til at gennemføre en fuldstændig Renlighed og god sanitær Ordning i alle vore Stalde.

Rosager: De Bemærkninger, for hvilke jeg egentlig har begæret Ordet, kan jeg frafalde, men da den ærede Minister har udtalt sig, vil jeg kun sige, at jeg er selvfølgelig glad ved den Velvilje, hvormed den ærede Minister her i Salen har omfattet Kontrollen, men jeg rettede et bestemt Spørgsmaal til den ærede Minister, som jeg ikke fik Svar paa, nemlig dette, om den ærede Minister ikke af Hensyn til Sagens overordentlige Vigtighed og store Betydning kunde være med til, at de Beløb, der hidtil have været udrede til Kontrolforeningerne, kunde forhøjes, idet jeg mener, at Kontrolforeningerne gøre langt større Nytte for Kvægavlens Fremme, end disse meget omtalte Avlscentre. Jeg gentager derfor mit Spørgsmaal, om Ministeren ikke

kunde finde det rimeligt, at Understøttelserne blev satte op f. Eks. til 4—500 Kr.

Landbrugsministeren (A. Hage): Det er ganske rigtigt, at jeg kun bemærkede, at jeg ønskede Beløbet forhøjet i sin Helhed, men at jeg ikke kom ind paa de enkelte Beløbs Størrelse. Det er fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem siger, at vi hidtil i Ministeriet have holdt os til ca. 250 Kr. til hver; det have vi været nødte til af økonomiske Hensyn. Jeg tør i dette Øjeblik ikke udtale mig om, hvor højt man bør gaa, men at nogen Forhøjelse kunde være rimelig og nyttig, skal jeg gerne indrømme det ærede Medlem.

Ordføreren (C. Hage): De Udtalelser, som i Forhandlingens Løb ere fremkomne, give mig nu, da jeg antager, at Forhandlingerne nærme sig deres Slutning, ikke Anledning til mange Bemærkninger. De Spørgsmaal, som væsentlig ere Genstand for Meningsforskel, foreligge ikke her som Afstemningspunkter. Udtalelserne have deres Vægt som Meningstilkendegivelser, og jeg har selv ved mine Udtalelser i Gaar bidraget til at kalde dem frem, fordi det vil være af Betydning for Finansudvalgets fortsatte Overvejelser at være paa det rene med, hvorledes Stemningen her i Tinget er med Hensyn til forskellige af de Afgørelser, som ogsaa for Finansudvalget have stillet sig som tvivlsomme. Navnlige er der jo fremkommet en Række Udtalelser angaaende det Spørgsmaal vedrørende Avlscentre, om Præmierne skulle kunne nydes uden Tidsgrænse, eller om de bør være begrænsede til et vist Aaremaal. Jeg sagde i Gaar, at der ikke derom i Finansudvalget endnu kan siges at være nogen bestemt Fællesopfattelse, men at jeg havde det Indtryk, at Stemningen væsentlig gik i Retning af, at det vil være rettest at sætte en Tidsgrænse. Ogsaa her i Tinget er der nu fremkommet Udtalelser i begge Retninger, men jeg skulde tage meget fejl, om ikke den overvejende Stemning her i Tinget afgjort gaar i Retning af, at der bør være en Tidsgrænse. Jeg anser det, efter hvad der nu foreligger, for nødvendigt, at Finansudvalget mellem 2den og 3dje Behandling maa søge at bringe dette Punkt til større Klarhed. Om det vil være muligt allerede nu, ved en Tilføjelse i Teksten paa Finansloven, at fastsætte detaillerede Regler for Anvendelsen af Bevilinger til Avlscentre, maa jeg lade staa hen; men det synes mig i hvert Fald nød-